

นิรุทธิ์ วิลาสมงคลชัย 2557: การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของแรงงานไร้ฝีมือ
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์
สุปรียา ควรเดชะคุปต์, Ph.D. 61 หน้า

การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำได้บังคับใช้ในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 จนถึง
ปัจจุบัน แต่เมื่อมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำทุกครั้งมักจะมีข้อโต้เถียงและใช้เวลานานกว่าจะได้
ข้อยุติถึงแม้ว่าคณะกรรมการค่าจ้างจะมีเกณฑ์ที่ใช้เป็นปัจจัยในการพิจารณาก็ตาม โดยเฉพาะ
ในปีพ.ศ. 2555 ได้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราที่สูงมากถึงร้อยละ 39 ถึง 50 ซึ่งอาจ
ส่งผลกระทบต่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงธุรกิจที่ใช้แรงงานเข้มข้น และเมื่อ
พิจารณาอัตราค่าจ้างในประชาคมอาเซียน ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่อัตราค่าจ้าง
ขั้นต่ำสูงเป็นอันดับ 3 รองจากประเทศสิงคโปร์และบรูไน การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษาการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในประเทศไทยว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับอัตรา
ค่าจ้างขั้นต่ำของประเทศไทยในช่วง 22 ปีที่ผ่านมา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจาก
หน่วยงานต่างๆ มาวิเคราะห์ด้วยวิธีสมการถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของประเทศไทย
ระหว่างปี 2534 - 2554 ได้แก่ การจ้างงานนอกภาคเกษตร ดัชนีราคาผู้บริโภค ผลิตภาพ
แรงงาน และผลิตภัณฑ์มวลรวมนอกภาคเกษตร ตามลำดับ แต่เมื่อทำการศึกษาช่วงระหว่างปี
2534 - 2555 กลับพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของประเทศไทยมีเพียง
ปัจจัยเดียวคือ ดัชนีราคาผู้บริโภค แสดงให้เห็นว่าการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปีพ.ศ. 2555
นั้น ไม่มีความสอดคล้องกับความสามารถในการจ่ายของนายจ้างและสภาพเศรษฐกิจของ
ประเทศ สรุปว่า ในช่วงเวลา 22 ปี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีความ
แตกต่างกันไปในแต่ละช่วง แต่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีความสัมพันธ์กับดัชนีราคาผู้บริโภคทุก
ช่วงเวลา